

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 29 april 1942 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 1 § 1 mom. och 2 § förordningen den 28 september 1928 (nr 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster, m. m.

I en den 27 mars 1942 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 213, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade

1) Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 1 § 1 mom. och 2 § förordningen den 28 september 1928 (nr 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster.

Härigenom förordnas, att 1 § 1 mom. och 2 § förordningen den 28 september 1928 om särskild skatt å vissa lotterivinster¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

1 §.

1 mom. Å vinst i svenskt penninglotteri och å vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer skall, därest vinsten överstiger tjugufem kronor eller, såvitt angår vinst å halvlott i penninglotteri, tolv kronor 50 öre, till staten erläggas en särskild skatt utgörande tjugu procent av vinstens belopp. Skatt som nu sagts skall ock utgå å vinst i annat här i riket anordnat lotteri, vilken utgöres av värdepapper.

Skatt skall — — — vinnaren uttages.

2 §.

När vinst, som avses i 1 § 1 mom., utbetalas eller utgives till vinnaren, skall lotteriets anordnare eller premieobligationernas utfärdare innehålla så stor del av vinsten, som motsvarar den stadgade skatten å densamma.

¹ Senaste lydelse av 1 § 1 mom. se SFS 1939:205.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1942, dock att äldre bestämmelser fortfarande skola äga tillämpning i fråga om vinst, som utfallit vid vinstdragning å premieobligationer vilka utfärdats före nämnda dag, ävensom beträffande annan lotterivinst, som blivit tillgänglig för lyftning före samma dag.

2) Förslag

till

lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att 19 § samt anvisningarna till 19 och 36 §§ kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

19 §.

Till skattepliktig inkomst enligt denna lag räknas *icke*:
vad som vid — — — i 35 §;

lotterivinst, som är underkastad beskattning jämlikt förordningen om särskild skatt å vissa lotterivinster, eller annan vinst i sådant penninglotteri eller vid vinstdragning å sådana premieobligationer, som i nämnda förordning avses, och ej heller andra lotterivinster än nu nämnts, därest deras sammanlagda värde under beskattningsåret understigit 100 kronor;

vad som i — — — mottagarens utbildning.

(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 19 §.

1. Fattigunderstöd, begravningshjälp — — — sista stycket).
2. Enligt förordningen om särskild skatt å vissa lotterivinster skall dylik skatt erläggas för vinst i svenskt penninglotteri (varunder jämväl inbegripes vadhållning, som enligt Kungl. Maj:ts tillstånd anordnas för allmänheten i samband med idrottstävlingar, dock ej vadhållning medelst totalisator vid hästtävlingar) ävensom för vinst vid vinstdragning å svenska premieobligationer, såvida obligationerna utfärdats efter den 31 december 1928, dock att vinst, som ej överstiger tjugufem kronor eller, såvitt angår vinst å halvlott i penninglotteri, tolv kronor 50 öre, är fri från dylik skatt. Likaledes

¹ Senaste lydelse av anvisningarna till 19 § se SFS 1940: 876 och av anvisningarna till 36 § se SFS 1938: 368.

skall särskild skatt erläggas för vinst i annat här i riket anordnat lotteri, vilken utgöres av värdepapper. Vinst, som i sådant penninglotteri eller vid vinstdragning å sådana premieobligationer, varom ovan nämnts, tillfaller annan än lotteriet eller obligationernas utfärdare, är icke underkastad inkomstskatt även om på grund av vinstens ringa belopp särskild skatt icke skall utgöras för densamma, varemot varje annan lotterivinst, för vilken icke utgår särskild skatt, i och för sig är skattepliktig och således skall beskattas som inkomst, om dess värde tillsammans med värdet å övriga dylika lotterivinster (varulotterivinster, som ej bestå av värdepapper, totalisatorvinster etc.) under beskattningsåret uppgår till minst 100 kronor.

till 36 §.

1. Vid beräkning — — — annan förvärvskälla.

2. För att — — — av realisationsvinst. Avdrag är medgivet för alla de utgifter, som den skattskyldige under beskattningsåret haft för inköp av lottsedlar eller för andra liknande insatser i lotteri, dock med undantag för svenska premieobligationer samt lottsedlar eller insatser i penninglotteri av den beskaffenhet, att för vinst i detsamma skall erläggas skatt enligt förordningen om särskild skatt å lotterivinst och att vinsten för den skall icke skall beskattas såsom inkomst (jfr punkt 2 av anvisningarna till 19 §). Avdrag är sålunda medgivet för alla kostnader för inköp av lottsedlar i varu- eller tombolalotteri, och gäller detta även om å sådan lott utfallit vinst, som utgöres av värdepapper och därför icke skall beskattas som inkomst. Har den skattskyldige haft annan lotterivinst än vinst i sådant penninglotteri eller vid vinstdragning å sådana premieobligationer, som ovan nämnts, till så litet sammanlagt belopp att densamma enligt 19 § icke är skattepliktig, få utgifterna för lottköp eller insatser i lotteri avdragas från realisationsvinst endast i den mån de överstigit lotterivinsten.

3. I punkt — — — annan förvärvskälla.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1942.

Enligt gällande bestämmelser finnas två former för beskattning av lotterivinst. Antingen utgår en särskild skatt å sådan vinst, då den utlämnas till vinnaren, eller också utgår skatten i den formen, att lotterivinsten inräknas i vinnarens övriga inkomster och beskattas i samband med dessa.

Vad angår den förstnämnda beskattningsformen gäller enligt förordningen den 28 september 1928 (nr 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster, riket å vinst i svenskt penninglotteri och å vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer skall till staten erläggas en särskild skatt om 10 procent av vinstens belopp, dock endast om vinsten överstiger 25 kronor eller, då fråga är om vinst å halvlott i penninglotteri, 12 kronor 50 öre. Under penninglotteri inbegripes vadhållning, som enligt Kungl. Maj:ts tillstånd an-

ordnas för allmänheten i samband med idrottstävlingar (tippning), dock ej vadhållning medelst totalisator vid hästtävlingar, vilken sistnämnda form av vadhållning sålunda är undantagen från nämnda förordnings bestämmelser. Undantagna från denna särskilda skatt äro även vinster å premieobligationer, vilka utfärdats före förordningens ikraftträdande den 1 januari 1929 (1889 och 1893 års teaterobligationer). När vinst, varå skatt skall utgå, utbetalas till vinnaren, skall lotteriets anordnare eller premieobligationernas utfärdare innehålla så stort belopp, som motsvarar den stadgade skatten å vinsten. Det åligger därefter vinstutbetalaren att inom viss tid inleverera skatten till statsverket.

Beträffande andra lotterivinster, å vilka icke utgår särskild skatt som nyss nämnts, stadgas i gällande författningar om inkomstskatt, att dylik vinst skall inräknas bland vinnarens skattepliktiga intäkter, såvitt vinsten tillsammans med övriga under beskattningsåret erhållna vinster uppgår till minst 100 kronor. Om sådana lotterivinsters sammanlagda belopp understiger 100 kronor, äro de frikallade från beskattning. Vinsten skall i nu berört fall upptagas såsom intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet. Avdrag får göras för utgifter för inköp av lottsedlar i lotteri, varom nu är fråga, därvid dock skall iakttagas, att avdrag endast får göras från intäkter, som bestå av lotterivinster eller realisationsvinster samt att, om den skattskyldige haft lotterivinster av ifrågavarande slag till mindre sammanlagt belopp än 100 kronor, utgifterna för lottköp få avdragas från realisationsvinst endast i den mån de överstigit lotterivinsterna.

Undantagna från den särskilda lotterivinstskatten enligt förordningen den 28 september 1928 äro alla vinster i varulotterier. Som förut nämnts skola dessa vinster i stället — om de under loppet av ett år för samma vinnare uppgå till sammanlagt minst 100 kronor — hos vinnaren beskattas såsom vanlig inkomst.

I en vid 1941 års riksdag inom första kammaren av herr Velander väckt motion, nr 40, hade erinrats om, att 1928 års förordning ägde tillämpning allenast å rena penningvinster, under det att alla andra vinster, bestående av premieobligationer, fastigheter, automobiler eller annat, beskattades i vanlig ordning, så snart värdet uppginge till 100 kronor. Skatten å sistnämnda slag av vinster kunde komma att bliva mångdubbelt större än de 10 procent av vinstens belopp, som skulle utgöras enligt nämnda förordning. Sagda förhållande kunde icke anses vara tillfredsställande, och enligt motionärens mening borde en mera likformig beskattning av vinster i penninglotterier och i varulotterier eftersträvas.

I anledning av nämnda motion hemställde riksdagen på förslag av 1941 års bevillningsutskott i skrivelse den 17 maj 1941 (nr 234), att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning angående beskattningen av sådana vinster i varulotterier, som utgjordes av premieobligationer eller därmed jämställda värdehandlingar, samt för riksdagen snarast möjligt framlägga de förslag, som kunde av utredningen föranledas,

1941 års bevillningsutskott hade i sitt av riksdagen godkända betänkande nr 16, däri utskottet förordat förenämnda utredning, uttalat önskvärdheten av att vid denna utredning jämväl övervägdes, huruvida icke skäl föreläge, att skatteprocenten enligt 1928 års förordning i nuvarande statsfinansiella läge bringades i närmare överensstämmelse med gällande skattesatser vid den ordinarie beskattningen.

I anledning av riksdagens förenämnda skrivelse har inom finansdepartementet utarbetats en den 7 februari 1942 dagtecknad *promemoria angående ifrågasatta ändringar i gällande bestämmelser om beskattningen av lotterivinster*.

I promemorian har såsom särskilda spörsmål upptagits till behandling *dels* frågan i vad mån vinster i varulotterier överhuvud taget böra underkastas beskattning jämlikt förordningen den 28 september 1928 om den särskilda lotterivinstskatten och till följd härav frikallas från den vanliga inkomstbeskattningen, *dels* ock frågan om eventuell höjning av skattesatsen för den särskilda lotterivinstskatten.

Beträffande innehållet i nämnda promemoria och de däröver avgivna utlåtandena samt motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen tillåter sig utskottet hänvisa till vad föredragande departementschefen anfört i det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet, däri under särskilda rubriker behandlas den särskilda lotterivinstskattens tillämpning å vinster i varulotterier (s. 8—17), höjning av skattesatsen för den särskilda lotterivinstskatten (s. 17—27) samt tiden för ikraftträdandet av de föreslagna författningsändringarna (s. 28).

Det i propositionen framlagda förslaget, att sådana vinster i varulotterier, som utgöras av premieobligationer eller därmed jämställda värdehandlingar, skola underkastas beskattning efter i huvudsak samma regler som för närvarande gälla i fråga om vinster i penninglotterier, överensstämmer i stort sett med vad 1941 års bevillningsutskott härutinnan förordat i sitt av samma års riksdag godkända betänkande nr 16.

Med hänsyn till den skärpning av den ordinarie beskattningen, som måst vidtagas, sedan den särskilda skatten å lotterivinster infördes, ävensom behovet för staten av ökade skatteintäkter, finner utskottet i likhet med departementschefen och 1941 års bevillningsutskott det vara både rättvist och lämpligt, att en däremot svarande höjning av skatteprocenten vid lotterivinstbeskattningen genomföres. En alltför stor höjning av den särskilda skatten å lotterivinster kan givetvis såsom svenska penninglotteriet aktiebolag anfört i sitt yttrande över förslaget medföra, att de svenska lotterierna bliva sämre ställda i konkurrensen med de utländska. Under nu rådande förhållanden torde emellertid risken härför vara praktiskt taget ingen. På grund av det anförda får utskottet förordat bifall till de föreliggande förslagen.

Utskottet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 213, antaga de vid propositionen följande förslagen till

- 1) förordning angående ändrad lydelse av 1 § 1 mom. och 2 § förordningen den 28 september 1928 (nr 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster; samt
- 2) lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Stockholm den 28 april 1942.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärq, Elon Andersson, Wahlmark, friherre Lagerfelt, Egnell*, Ekman, Bengtsson, Frans Ericson*, Velande** och *Robert Berg**; samt

från andra kammaren: herrar *Hagberg* i Malmö, *Björklund, Hammarlund*, Olsson* i Gävle, *Kilbom, Thorell**, *Sundström* i Skövde, *Ohlsson* i Kastlösa, *Bladh** och *Svensson* i Ljungskile.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.